

[Bertel Dahlgaard.]

det ærede medlem, der træder frem med kravet om regeringens afgang, virkelig tænke sig, at det radikale venstre, stående eventuelt overfor kravet om et valg, skulle handle i blinde uden at vide noget som helst om, hvad det ærede medlem egentlig vil?

Nu hævder det ærede medlem, at det er slet ikke nødvendigt at sige herinde, hvad han vil, for det ved alle ude i befolkningen. Er det virkelig kommet dertil, at det radikale venstre for at få at vide, hvad det ærede medlem vil, skal gå ud i befolkningen og spørge den, hvad det ærede medlem vil?

(Kort bemærkning).

**Erik Eriksen:** Det ærede medlem sagde nu, at han var rede til saglig forhandling på alle områder i fremtiden. Det takker jeg ham for, for heri ligger en underkendelse af det, det ærede medlems parti præsterede for et års tid siden. Da var forholdet det, at det ærede medlem aldeles ikke på saglig vis ville forhandle med den daværende regering, bestående af venstre og konservative — det blev meget klart betydet mig. Jeg havde ikke indtryk af, at når man ikke ville støtte denne regering, beroede det på enkeltperson. Det ærede medlem vil vel formentlig ikke give udtryk for den opfattelse, at en enkelt person i en regering skal være afgørende for den stilling, man iøvrigt indtager til regeringen? Hvis det er tilfældet, kan det jo blive ganske interessant om nogle dage.

Lad os nu prøve på at klare problemet. Sagen er den, at vi i oppositionen som vor opfattelse har givet udtryk for, at vi mener, at den nuværende regering på grund af sin fortid, på grund af det program, den sejrede på ved valget, og på grund af alle de udtalelser, der er faldet i sommerens løb, er i den grad ombøjet af mistillid, at det vil være meget svært at forudse, hvilke virkninger en lovgivning, der skal administreres af denne regering, vil få. Det er det, jeg synes vi skal have klaret først, og derfor

tror jeg, at det på et eller andet tidspunkt må erkendes, at der må foretages en opgørelse over, om befolkningen ser på samme måde på regeringen som vi i oppositionen, eller om det er omvendt.

(Kort bemærkning).

**Ole Bjørn Kraft:** Da mit navn er blevet inddraget i debatten af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning. Jeg vil minde det ærede medlem om, at da vi sidste gang diskuterede dannelsen af en regering, erklærede jeg, at min person ikke skulle være nogen hindring for fortsættelsen af en borgerlig regering. Da denne erklæring forelå for det ærede medlem og det ærede medlems parti, viste det sig, at det ærede medlem krævede, at alle konservative medlemmer skulle gå ud af regeringen.

(Kort bemærkning).

**Bertel Dahlgaard:** Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger. Det var imidlertid ikke det, der var spørgsmålet, lige så lidt som spørgsmålet nu angår den enkelte person. Jeg tilspidsede blot tankegangen i denne situation, hvor vi intet ved om, hvad der skal ske. Det er fuldkommen rigtigt, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft havde erklæret, at hans person ikke skulle være nogen hindring; men man glemmer, hvad kærnen var i den situation, der forelå dengang, nemlig at det radikale venstre, for at det daværende ministerium ville fortsætte, skulle erklære, at vi ville afgive dækning for dette ministerium. Det var selvfølgelig fuldkommen udelukket, at det radikale venstre skulle afgive dækning for en moderat-konservativ regering, når vi ved, hvilken indflydelse de ærede konservative medlemmer har på det ærede medlem hr. Erik Eriksen. Men hvis de to partier havde fortsat som regering og var kommet med deres forslag i denne sal med henblik på den kommende politik, ville det radikale